

સત્ય શું છે? - ક્રમાંક ત્રણ

એમ્માઉસ તરફનો માર્ગ

Jeff Pippenger

2023-09-07

યોહાનના સુસમાચારમાં, છેલ્લી ભોજનવિધિ પછી અને ઇસુ ગેથસેમનેના બગીચામાં જાય ત્યાં સુધી, અધ્યાય ચૌદથી લઈને અધ્યાય સત્તરના અંત સુધી એક લાંબી વાર્તા વર્ણવાયેલ છે. આગામી લેખમાં હું આ અધ્યાયોને વિષય બનાવવાનો ઈરાદો રાખું છું. આ લેખ તે અધ્યાયોની સમજણ ઊભી કરવા માટેનો આધારમંચ છે. ખ્રિસ્તના ઇતિહાસની સુધારરેખાના દૃષ્ટિકોણથી, તે અધ્યાયોમાં ખ્રિસ્ત અને તેમના શિષ્યો વચ્ચેનો સંવાદ વિજયી પ્રવેશ પછીનો અને કોસ પહેલાંનો છે. ઇસુ ચેરુશાલેમમાં પ્રવેશ્યા, પછી શિષ્યો સાથે પોતાની અંતિમ ભોજનવિધિ લીધી, ત્યારબાદ આ વર્ણન ઘટે છે, અને પછી તેઓ ગેથસેમને જાય છે; અને એ જ દિવસે મધ્યરાત્રીએ તેઓ ધરપકડ થાય છે, અને કૂસીકરણ સુધી દોરી જતી સાત-પગથિયાની પ્રક્રિયાનો પ્રારંભ થાય છે. ભવિષ્યવાણીના દૃષ્ટિકોણથી, તેઓ અને શિષ્યો એક એવા ઇતિહાસમાં સ્થિત હતા, જે સાતમા મહિનાની ચળવળ દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામે છે—એક્સેટર કેમ્પ મિટિંગ પછી અને મહાન નિરાશા પહેલાં. છેલ્લી ભોજનવિધિ પછી તરત શરૂ થતી આ વાર્તામાં ઇસુ સૌપ્રથમ જે કહે છે તે આ છે:

તમારું હૃદય વ્યાકુળ ન થવા દો: તમે ઈશ્વરમાં વિશ્વાસ કરો છો, મારામાં પણ વિશ્વાસ કરો. યોહાન 14:1.

એ જાણીને કે થોડાં જ કલાકોમાં એક મહાન નિરાશા સામે આવવાની હતી, ઇસુએ આવનાર સંકટ માટે પોતાના શિષ્યોને મજબૂત કરવા પ્રયત્ન કર્યો. સાત ગર્જનાઓ તરીકે પ્રતીકરૂપ દર્શાવવામાં આવેલી ઘટનાઓને રચતા ચાર માર્ગચિહ્નોની અંદર રહેલી ભવિષ્યવાણીની ગુપ્ત રેખા એ એવો ઇતિહાસ છે જેમાં યોહાનના સુસમાચારમાં આવેલા આ વર્ણનના ત્રણ પગલાં બન્યા હતા. સાત ગર્જનાઓની અંદર રહેલી તે ગુપ્ત રેખા પ્રથમ નિરાશાથી અંતિમ નિરાશા સુધીનો ઇતિહાસ દર્શાવે છે.

ઇસુએ તેમને “તમારા હૃદયો વ્યાકુળ ન થવા દો” એવું કહેતાં થોડા જ પહેલાં, યહૂદા ઇસ્કરિયોત ભોજનમંડળી છોડીને ત્રીજી અને અંતિમ વાર સનહેડ્રિન પાસે જવા નીકળી ગયો હતો. જ્યારે તે પોતાની ત્રીજી મુલાકાત માટે ભોજનમંડળીમાંથી નીકળ્યો, ત્યારે તેની કૃપાકાળની અવધિ બંધ થઈ ગઈ.

સાત ગર્જનાઓના પ્રતીકની અંદરની ગુપ્ત રેખાના સંદર્ભમાં, ખ્રિસ્તનો વિજયોત્સવી પ્રવેશ મધ્યરાત્રિના ઘોષણાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જ્યાં ઉપાસકોના બે વર્ગો પ્રગટ થાય છે. હિબ્રૂ શબ્દ “સત્ય” રચવા માટે ઉપયોગમાં લેવાતી હિબ્રૂની મધ્ય અક્ષરની માર્ગચિહ્નરૂપ સ્થિતિ હિબ્રૂ મૂળાક્ષરનો તેરમો અક્ષર છે. તેર બળવો સૂચવે છે, અને ભવિષ્યવાણીના માર્ગચિહ્ન તરીકે તે મધ્યરાત્રિના ઘોષણાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જ્યાં મૂર્ખ કન્યાઓ બળવાના પ્રકટ સ્વરૂપને દર્શાવે છે, જેમ કે વિજયોત્સવી પ્રવેશના માર્ગચિહ્ન દરમિયાન યુદ્ધાસ પણ દર્શાવે છે.

“ઘઉં વચ્ચે કાંકરા રહ્યા છે અને હંમેશાં રહેશે, જ્ઞાની કન્યાઓ સાથે મૂર્ખ કન્યાઓ, પોતાની દીવટીઓ સાથે પોતાના પાત્રોમાં તેલ ન ધરાવનારાઓ. ખ્રિસ્તે પૃથ્વી પર સ્થાપેલી મંડળીમાં એક લોભી યહૂદા હતો, અને તેની સમગ્ર ઇતિહાસની દરેક અવસ્થામાં મંડળીમાં યહૂદાઓ રહેશે.” Signs of the Times, October 23, 1879.

જ્યારે યહૂદાએ રૂપિયા પરત આપ્યા, કાયાફાસ સમક્ષ અને પછી ખ્રિસ્ત સમક્ષ પોતાના દ્રોહનો સ્વીકાર કર્યો, ત્યારબાદ તે જઈને પોતાને ફાંસી આપી. જ્યારે તે ન્યાયસભા-મંડપમાંથી બહાર નીકળતો હતો, ત્યારે તેણે બૂમ પાડી—એ જ શબ્દોમાં જે મૂર્ખ કુમારિકાઓની મુશ્કેલીનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જ્યારે તેઓ

ઓળખે છે કે તેઓ તેલ પ્રાપ્ત કરી શક્ય નહોતાં.

“યહૂદાએ જોયું કે તેની વિનંતિઓ વ્યર્થ હતી, અને તે, ‘હવે બહુ મોડું થઈ ગયું છે! હવે બહુ મોડું થઈ ગયું છે!’ એમ બૂમો પાડતો સભાખંડમાંથી દોડી બહાર નીકળી ગયો. તેને એવું લાગ્યું કે ઈસુને ક્રૂસ પર ચઢાવવામાં આવે તે જોતા સુધી તે જીવતો રહી શકશે નહીં; અને નિરાશામાં બહાર જઈ તેણે પોતાને ફાંસી લગાવી.” Desire of Ages, 722.

યહૂદા ખોટા મધ્યરાત્રિ-આર્તનાદના સંદેશને આ રીતે દર્શાવે છે: “મંડપમાંથી ઉતાવળે દોડી નીકળ્યો અને ઉદ્ઘોષ કર્યો, હવે બહુ મોડું થઈ ગયું છે! હવે બહુ મોડું થઈ ગયું છે!” આ સંદેશ હંમેશા ઉપાસકોના બે વર્ગોને પ્રગટ કરે છે, અને મિલરાઇટ ઇતિહાસમાં જેમ સાચો મધ્યરાત્રિ-આર્તનાદનો સંદેશ પહોંચે પછી મૂર્ખ કન્યાઓ ખોટા સંદેશ સાથે આગળ વધે છે તેમ અહીં પણ થાય છે. તેથી, મિલરાઇટ ઇતિહાસમાં આપણે તે યળવળ જોઈએ છીએ જેણે ત્રીજા દૂતના સંદેશને નકારી કાઢતાં અને પરમપવિત્ર સ્થાને ખ્રિસ્તને અનુસરનાર નાનકડા ઝુંડનો વિરોધ કરતાં વિલિયમ મિલરને આગેવાન તરીકે પસંદ કર્યો.

“મારું મન ભવિષ્ય તરફ લઈ જવામાં આવ્યું, જ્યારે સંકેત આપવામાં આવશે. ‘જોવો, વર આવે છે; તમે તેની મુલાકાત લેવા બહાર નીકળો.’ પરંતુ કેટલાક પોતાના દીવાઓ ફરી ભરવા માટે તેલ મેળવવામાં વિલંબ કરી ચૂક્યા હશે, અને બહુ મોડે તેઓ જાણી શકશે કે તેલ દ્વારા પ્રતિનિધિત થતું ચરિત્ર હસ્તાંતરિત કરી શકાય એવું નથી.” Review and Herald, February 11, 1896.

ગુપ્ત ઇતિહાસનો ત્રીજો માર્ગચિહ્ન ન્યાયનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે અને હિબ્રૂ મૂળાક્ષરના અંતિમ અક્ષર દ્વારા દર્શાવવામાં આવે છે. તે અક્ષર “તાવ” છે, અને જ્યારે તે લખવામાં આવે છે ત્યારે તેનો આકાર ક્રોસ જેવો હોય છે. ક્રોસ ન્યાયનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે.

મિલરાઇટ ઇતિહાસમાં પ્રથમ નિરાશાથી લઈને મધ્યરાત્રિના પોકાર સુધી, અથવા અક્ષરમાળાના પ્રથમ અક્ષરથી લઈને તેરમા અક્ષર સુધી, ત્યાં એક માર્ગચિહ્ન છે જે એક સમયગાળાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે; અને તે સમયગાળો દસ કન્યાઓની દૃષ્ટાંતમાં દર્શાવાયેલ “વિલંબનો સમય” તરીકે ઓળખાય છે, એવો વિલંબનો સમય જે હબક્કુકના બીજા અધ્યાયમાં પણ છે. મધ્યરાત્રિના પોકારથી, અથવા બળવાના તેરમા અક્ષરથી લઈને મહાન નિરાશા સુધી, અક્ષરમાળાના અંતિમ અક્ષર સુધી, ત્યાં પણ એક સમયગાળો છે જેને “સાતમા મહિનાનું આંદોલન” કહેવામાં આવ્યું, એ માટે નહીં કે તે સાત મહિના ચાલ્યું હતું, પરંતુ કારણ કે મધ્યરાત્રિના પોકારના સંદેશાએ દર્શાવ્યું હતું કે ખ્રિસ્ત યહૂદી પંચાંગના સાતમા મહિનાના દસમા દિવસે આવશે, જે પ્રાયશ્ચિત્તનો દિવસ હતો.

યોહાનના ચૌદમા અધ્યાયથી લઈને અઠારમા અધ્યાય સુધીના વર્ણનનો સંદર્ભ એવા સમયગાળામાં આરંભે છે, જે મિલરાઇટ ઇતિહાસના સાતમા માસના આંદોલનનું પ્રતીકરૂપ છે. યોહાનના સુસમાચારમાં આ વર્ણનનો ભાર શિષ્યોને ક્રોસના આવનારા સંકટ (અક્ષર ‘Tav’) માટે તૈયાર કરવાનો છે. તેથી ખ્રિસ્ત દર્શાવે છે કે તેમના મૃત્યુથી લઈને તેઓ પોતાના પિતા પાસે આરોહણ કરે અને પાછા આવે ત્યાં સુધીનો સમય તેમના શિષ્યો માટે દુઃખ, અનિશ્ચિતતા અને નિરાશાનો સમયગાળો હશે. સુધારક રેખાઓની સાક્ષીમાં પ્રતિનિધિત થયેલી તમામ પ્રથમ નિરાશાઓના ભવિષ્યવાણીય લક્ષણોની જેમ, આ નિરાશામાં પણ એવી સ્થિતિનો સમાવેશ થાય છે, જે અગાઉ પ્રગટ કરાયેલ એક મહત્વપૂર્ણ સત્યની અવગણનાથી ઉત્પન્ન થાય છે. ક્રોસ પર ખ્રિસ્તનું મૃત્યુ એક મહત્વપૂર્ણ સત્ય હતું અને છે, અને તેમણે શિષ્યોને સીધેસીધું કહ્યું હતું કે તેમને ક્રૂસ પર ચઢાવવામાં આવશે અને તેઓ પુનરુત્થિત થશે; પરંતુ સંકટ એટલું મહાન, એટલું જબરજસ્ત હતું કે તેઓએ જે યાદ રાખવું જોઈએ હતું તે તેઓ ભૂલી ગયા.

“જ્યારે ખ્રિસ્ત, ઇઝરાયેલની આશા, ક્રોસ પર લટકાવવામાં આવ્યો અને જેમ તેમણે નિકોદેમસને કહ્યું હતું તેમ ઊંચા ઉઠાવવામાં આવ્યો, ત્યારે શિષ્યોની આશા ઈસુ સાથે જ મરી ગઈ. તેઓ આ વિષયને સમજાવી શક્યા નહીં. ખ્રિસ્તે તે અગાઉથી તેમને આ વિષે જે બધું કહ્યું હતું તે બધું તેઓ સમજી શક્યા નહીં.”

નહી." Faith and Works, 63.

અમે ધ્યાનમાં લઈ રહેલા યોહાનના ચાર અધ્યાયોની સમગ્ર કથાનો ભાર એ હતો કે ઈસુ પોતાના શિષ્યોને તે નિરાશાના સમય માટે તૈયાર કરી રહ્યા હતા, જેનો તેઓ અનુભવ ઈસુની મધરાત્રીની ધરપકડથી શરૂ કરીને, તેઓ પોતાના પિતાની પાસે આરોહણ કરીને પાછા ફર્યા ત્યાં સુધી કરવાના હતા. યોહાનના આ ચાર અધ્યાયોમાં, તે સમયગાળો જ્યારે ખ્રિસ્ત શિષ્યોની પાસેથી દૂર હતા, તે વિલંબનો સમય દર્શાવે છે. ઐતિહાસિક રીતે, આ સમયગાળો, જેને હું વિલંબનો સમય તરીકે ઓળખાવી રહ્યો છું, તે ક્રૂસના સંકટ પછી આવ્યો હતો. અમે વિચારવા તૈયાર થઈ રહેલા આ ચાર અધ્યાયોમાં, તેઓ ભવિષ્યવાણીરૂપે તે વિલંબના સમયનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જે પ્રથમ નિરાશાથી શરૂ થાય છે, ક્રૂસની મહાન નિરાશા પછીથી નહીં.

હું શા માટે સૂચવી રહ્યો છું કે અંતિમ નિરાશા, જેના માટે ખ્રિસ્ત પોતાના શિષ્યોને તૈયાર કરી રહ્યો હતો, તે ખ્રિસ્તની સુધારણા-રેખામાં આવેલી પ્રથમ નિરાશા—લાઝરસના મરણ—નું પ્રતિકરૂપ હતી? આ પ્રશ્નનો નિરાકરણ આવશ્યક છે, તે પહેલાં કે અમે યોહાનના આ ચાર અધ્યાયોમાં આવેલી કથાને તે પ્રકાશમાં જોઈ શકીએ, જે સાત ગર્જનાઓના ગુપ્ત ઇતિહાસ સાથે સંબંધિત રીતે હવે ઉન્મુદ્રિત થઈ રહેલા સત્યોને સમર્થન આપે છે.

ખ્રિસ્તના ઇતિહાસમાં, લાઝરસના મરણ અને પુનરુત્થાન વચ્ચેનો સમયગાળો વિલંબના સમય સાથે મેળ ખાય છે. ત્યારબાદ ખ્રિસ્ત પોતાના વિજયી પ્રવેશ માટે ચેરુશાલેમ જાય છે. યોહાન ચૌદમાં ખ્રિસ્ત પોતાના શિષ્યો સાથે એવા ઇતિહાસના સંદર્ભમાં વાત કરે છે, જે સાતમા મહિનાના આંદોલનનો હતો—એવું આંદોલન, જે ત્યારે શરૂ થયું જ્યારે વિલંબનો સમય પહેલેથી જ પૂર્ણ થઈ ચૂક્યો હતો, એટલે મધ્યરાત્રિના પોકારના સંદેશાના આગમન સમયે, જેણે સાતમા મહિનાના આંદોલનની શરૂઆત કરી.

હિબ્રુ શબ્દ "truth" કેવી રીતે સાત ગર્જનાઓના પ્રતીકાત્મક ઇતિહાસમાંથી અનુમુદ્રિત કરવામાં આવેલ છુપાયેલા ઇતિહાસની ઓળખને સમર્થન આપે છે તે સમજવા માટે, યોહાનના અધ્યાય ચૌદથી અધ્યાય સત્તર સુધી ખ્રિસ્ત તે સમયે પોતાના શિષ્યોને જે સંદેશ આપી રહ્યા હતા તેનું સાવધાનીપૂર્વક વિશ્લેષણ જરૂરી છે. મહાન નિરાશાના waymark નો ઉપયોગ પ્રથમ નિરાશાના waymark ને સમજાવવા માટે કેવી રીતે કરવામાં આવે છે તેનું એક ઉદાહરણ એમ્માઉસ જવાના માર્ગ પરના શિષ્યોના અનુભવમાં ઓળખી શકાય છે.

મિલરાઇટ ઇતિહાસમાં વિલંબનો સમય જેનાથી સમાપ્ત થયો, તે 1843ની અગાઉ નિષ્ફળ ઠરેલી આગાહીની સુધારણા હતી. સેમ્યુઅલ સ્નોએ મહાન નિરાશા સાથે સમાપ્ત થયેલા સાતમા મહિનાના આંદોલનને પ્રારંભ કરાવતો સંદેશ વિકસાવવામાં જે કાર્ય કર્યું, તેનો ઐતિહાસિક અનુસરણ કરી શકાય છે, જો સેમ્યુઅલ સ્નોના સમજણમાં થયેલી વૃદ્ધિને તેમના પ્રકાશિત લેખન અને એક્સેટર કેમ્પ મિટિંગ સુધી પહોંચાડતી તેમની જાહેર રજૂઆતો દ્વારા અનુસરવામાં આવે. પ્રેરિત ટિપ્પણી આ વિકાસને, સ્નોના અંતિમ સંદેશના માત્ર ઐતિહાસિક વિકાસથી ભિન્ન રીતે અભિગમે છે. સિસ્ટર વ્હાઇટ અમને જાણ કરે છે કે જ્યારે પ્રભુએ હબક્કૂકની 1843ની ચાર્ટ પરનાં આંકડાઓમાં રહેલી એક ભૂલ પરથી પોતાનો હાથ દૂર કર્યો, ત્યારે તે સંદેશ ઓળખવામાં આવ્યો.

"મેં દેવના લોકો આનંદિત અપેક્ષામાં, પોતાના પ્રભુની રાહ જોતા જોયા. પરંતુ દેવે તેમને પરીક્ષિત કરવા એવો નિર્ધાર કર્યો હતો. ભવિષ્યવાણીય સમયગાળાઓની ગણતરીમાં થયેલી એક ભૂલ પર તેમના હાથે આવરણ મૂકી દીધું. જે લોકો પોતાના પ્રભુની રાહ જોયા કરતા હતા તેઓ આ ભૂલ શોધી શક્યા નહીં, અને સમયનો વિરોધ કરનારા અતિશય વિદ્વાન પુરુષો પણ તેને જોઈ શક્યા નહીં. દેવે એવો નિર્ધાર કર્યો હતો કે તેમના લોકો નિરાશાનો અનુભવ કરે. સમય વીતી ગયો, અને જેમણે પોતાના તારણહાર માટે આનંદભરી અપેક્ષામાં રાહ જોઈ હતી તેઓ દુઃખી અને નિરોત્સાહ થયા, જ્યારે જેઓએ યેશુના પ્રગટ થવાને પ્રેમ કર્યો ન હતો, પરંતુ ભયવશ થઈ સંદેશને સ્વીકાર્યો હતો, તેઓ આથી

પ્ર સન્ન થયા કે તે અપેક્ષિત સમયે આવી નહીં. તેમની ધાર્મિક સ્વીકારોક્તિ એ હૃદયને અસર કરી નહોતી અને જીવનને શુદ્ધ કર્યું નહોતું. સમય વીતી જવો એવા હૃદયો પ્રગટ કરવા માટે સંપૂર્ણ રીતે ગણતરીપૂર્વક નિર્ધારિત હતો. ખરેખર જેઓ પોતાના તારણહારના પ્રગટ થવાને પ્રેમ કરતા હતા એવા શોકગ્રસ્ત અને નિરાશ થયેલાઓની તરફ પાછા ફરી તેમની ઠહૂકા-મશ કરી કરનારામાં તેઓ પ્રથમ હતા. મેં તેમના લોકોને પરીક્ષિત કરવામાં અને તેમને એવી કસોટી આપવા દેવાની જાનમયતા જોઈ, જેનાથી અજમાયશની ઘડીમાં કોણ સંકોચીને પાછળ ફરી જશે તે પ્રકાશમાં આવે.”

“ઈસુ અને સમગ્ર સ્વર્ગીય સેનાએ તેઓ પર સહાનુભૂતિ અને પ્રેમથી દૃષ્ટિ કરી, જેઓ મધુર અપેક્ષા સાથે તેને જોવા આતુર હતા, જેને તેમની આત્માઓ પ્રેમ કરતી હતી. તેમના પરીક્ષાના સમયમાં તેમને સંભાળવા દૂતો તેમના આસપાસ મંડરાતા હતા. જેઓએ સ્વર્ગીય સંદેશ સ્વીકારવાનો ઉપેક્ષાપૂર્વક ઇનકાર કર્યો હતો, તેઓ અંધકારમાં છોડી દેવામાં આવ્યા; અને તેમના વિરુદ્ધ દેવનો કોપ પ્રજ્વલિત થયો, કારણ કે તેમણે તે પ્રકાશ સ્વીકાર્યો નહિ, જે તેમણે સ્વર્ગમાંથી ઉપવિગ્ન પાસે મોકલ્યો હતો. તે વિશ્વાસુ, નિરાશ થયેલા લોકો, જેઓ સમજી શકતા ન હતા કે તેમનો પ્રભુ કેમ આવ્યા નહિ, તેઓ અંધકારમાં છોડી દેવામાં આવ્યા નહિ. ફરી એકવાર તેઓને ભવિષ્યવાણીના સમયગાળાઓની શોધ કરવા તેમના બાઇબલ તરફ દોરી જવામાં આવ્યા. પ્રભુનો હાથ આ આંકડાઓ પરથી હટાવી લેવામાં આવ્યો, અને ભૂલનું સ્પષ્ટીકરણ કરવામાં આવ્યું. તેમણે જોયું કે ભવિષ્યવાણીના સમયગાળા 1844 સુધી પહોંચતા હતા, અને ભવિષ્યવાણીના સમયગાળા 1843માં પૂર્ણ થયા હોવાનું દર્શાવવા માટે જે પુરાવો તેમણે રજૂ કર્યો હતો, તે જ પુરાવો બતાવતો હતો કે તેઓ 1844માં સમાપ્ત થવાના હતા. દેવના વચનમાંથી પ્રકાશ તેમની સ્થિતિ પર પ્રકાશિત થયો, અને તેમણે એક વિલંબનો સમય શોધી કાઢ્યો—“જોકે તે [દર્શન] વિલંબ કરે, તોય તેની રાહ જો.” ખ્રિસ્તના તાત્કાલિક આગમન પ્રત્યેના તેમના પ્રેમમાં, તેઓએ દર્શનના વિલંબને અવગણ્યો હતો, જેનો હેતુ સાચા રાહ જોનારાઓને પ્રગટ કરવાનો હતો. ફરીથી તેમના પાસે સમયનો એક નિર્ધારિત બિંદુ હતો. છતાં મેં જોયું કે 1843માં તેમના વિશ્વાસને જે ઉત્સાહ અને શક્તિએ ચિહ્નિત કર્યો હતો, તે જ સ્તરનો ઉત્સાહ અને શક્તિ પ્રાપ્ત કરવા માટે તેઓમાંથી ઘણા પોતાને પોતાની ધોર નિરાશાથી ઉપર ઉઠાવી શકતા ન હતા.”

“શૈતાન અને તેના દૂતોએ તેમના પર વિજય મેળવ્યો, અને જેઓએ એ સંદેશ સ્વીકાર્યો નહોતો તેમણે પોતાને જ અભિનંદન આપ્યાં કે તેમણે, જેમ તેઓ તેને કહેતાં, એ ભ્રાંતિને સ્વીકારી નહોતી—અને તેમાં જ તેમના દૂરંદેશી નિર્ણય અને જ્ઞાનનું પ્રમાણ હોવાનું માન્યું. તેઓને ખ્યાલ નહોતો કે તેઓ પોતાના વિરુદ્ધ ઈશ્વરના ઉપદેશને નકારી રહ્યા હતા, અને શૈતાન તથા તેના દૂતો સાથે મળીને ઈશ્વરના લોકોને ગૂંચવવામાં લાગેલા હતા, જે સ્વર્ગથી મોકલાયેલા સંદેશને જીવનમાં ઉતારી રહ્યા હતા.”

“આ સંદેશમાં વિશ્વાસ રાખનારાઓને ચર્ચામાં દમન સહન કરવું પડ્યું. થોડા સમય સુધી, જેઓ આ સંદેશ સ્વીકારવા ઇચ્છતા ન હતા તેઓ પોતાના હૃદયની ભાવનાઓ મુજબ વર્તવામાં ભયને કારણે રોકાયેલા રહ્યા; પરંતુ સમય વીતી જતાં તેમની સાચી ભાવનાઓ પ્રગટ થઈ. તેઓ તે સાક્ષીને મૌન કરાવવા ઇચ્છતા હતા, જે આપવાની ફરજ પ્રતીક્ષારત લોકોએ અનુભવી હતી—અથવા કે ભવિષ્યવાણીના સમયકાળ 1844 સુધી વિસ્તરતા હતા. વિશ્વાસીઓએ પોતાની ભૂલ સ્પષ્ટતાપૂર્વક સમજાવી અને 1844માં તેઓ શા માટે પોતાના પ્રભુની અપેક્ષા રાખતા હતા તેના કારણો રજૂ કર્યા. તેમના વિરોધીઓ રજૂ કરાયેલા આ પ્રબળ કારણો સામે કોઈ દલીલો લાવી શક્યા નહીં. તેમ છતાં ચર્ચાનો ક્રોધ પ્રજ્વલિત થયો; તેઓ નક્કી કરી ચૂક્યા હતા કે પુરાવા સાંભળવાના નહીં અને સાક્ષીને ચર્ચામાંથી બહાર રાખવાની, જેથી બીજા લોકો તેને સાંભળી ન શકે. જેમણે દેવએ તેમને આપેલો પ્રકાશ બીજાઓથી રોકી રાખવાનો સાહસ કર્યો નહીં, તેઓ ચર્ચામાંથી બહાર કાઢવામાં આવ્યા; પરંતુ ઈસુ તેમની સાથે હતા, અને તેઓ તેમના મુખકાંતિના પ્રકાશમાં આનંદિત હતા. તેઓ બીજા દેવદૂતના સંદેશને સ્વીકારવા તૈયાર કરવામાં આવ્યા હતા.” Early Writings, 235–237.

હમણાં જ રજૂ કરાયેલો ઇતિહાસ, અન્ય બાબતો સાથે, 18 જુલાઈ, 2020ના અનુભવનું વર્ણન કરે છે; છતાં હું ઇચ્છું છું કે તમે જે મુદ્દા પર વિચાર કરો તે એ છે કે એક સેટર કેમ પ મીટિંગમાં સેમ્યુઅલ સ્નો દ્વારા આપવામાં આવેલ મધરાત્રીના પોકારના સંદેશ દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામતી જે સમજણ છે, તે સ્નોના ઐતિહાસિક કાર્ય દ્વારા નહીં, પરંતુ પ્રભુના હાથની ક્રિયા દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામે છે. તેમના હાથે એક ભૂલ ઢાંકી રાખી હતી, અને જ્યારે તેમણે પોતાનો હાથ હટાવ્યો ત્યારે મિલરાઇટો પોતાની નિરાશાને સમજવા સમર્થ બન્યા, અને એ પણ સમજવા સમર્થ બન્યા કે તેઓ તે સમયગાળામાં રહ્યા હતા જેને વિલંબના સમય તરીકે પ્રતિનિધિત્વ કરવામાં આવ્યો હતો.

તેમનો હાથ દૂર કરવો એ એમ્માઉસના માર્ગ પર રહેલા શિષ્યોના અનુભવનો એક અગત્યનો તત્વ છે. તે 'વિલંબના સમય' તરીકે ઓળખાતા અવધિના અંતનું પ્રતીકરૂપ દર્શાવે છે અને મધ્યરાત્રીના પોકારના સંદેશ દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામતી સમજણ સાથે પૂર્ણ થાય છે. તેમ છતાં, એમ્માઉસનું આ દૃષ્ટાંત કોસ પછી થયું હતું, જે લાઝરસના મરણની પ્રથમ નિરાશાને નહીં, પરંતુ મહાન નિરાશાને પ્રતિનિધિત્વ કરે છે.

અને જો, તે જ દિવસે તેમનામાંથી બે એમ્માઉસ નામના એક ગામ તરફ જતા હતા, જે યેરુશાલેમથી લગભગ સાઠ ફર્લાંગ દૂર હતું. અને જે ઘટનાઓ બની હતી તે સર્વ વિષે તેઓ પરસ્પર વાતો કરતા હતા. અને એવું થયું કે, જ્યારે તેઓ પરસ્પર ચર્ચા અને વિચારવિમર્શ કરતા હતા, ત્યારે યેશુ પોતે તેમની નજીક આવ્યા અને તેમની સાથે ચાલવા લાગ્યા. પરંતુ તેમની આંખો એવી રીતે આવરાઈ ગઈ હતી કે તેઓ તેમને ઓળખી શક્યા નહીં. અને તેમણે તેમને કહ્યું, તમે ચાલતાં ચાલતાં પરસ્પર કઈ પ્રકારની વાતચીત કરો છો, અને શા માટે દુઃખી છો? લૂક 24:13-16.

આ અવતરણમાં આવેલો "આંખો" શબ્દ આંખના વાસ્તવિક અંગ કરતાં વધુ દર્શનને સૂચવે છે. "રોકી રાખવામાં આવેલ" શબ્દનો અર્થ શક્તિ થાય છે. શિષ્યો કોસના દર્શનને સમજી શક્યા નહોતા, કારણ કે ખ્રિસ્તે કોસના ભવિષ્યવાણીરૂપ દર્શનને જોવાની તેમની ક્ષમતાને ઢાંકી દીધી હતી. ખ્રિસ્તનો હાથ તેમની શક્તિનું પ્રતીક છે. ઇસુએ ઓળખેલ ઉદાસીનતા તેમની મહાન નિરાશાને દર્શાવતી હતી. નિરાશ થયેલા શિષ્યો દ્વારા વધુ ચર્ચા થયા પછી, ખ્રિસ્ત બોલવા લાગ્યા.

પછી તેણે તેમને કહ્યું, હે મૂર્ખો, અને ભવિષ્યવક્તાઓએ જે બધું કહ્યું છે તે સર્વ માનવામાં હૃદયથી મંદ એવા લોકો! શું ખ્રિસ્તે આ બધું દુઃખ ભોગવવું અને પોતાની મહિમામાં પ્રવેશ કરવો આવશ્યક નહોતો? અને મૂસા તથા સર્વ ભવિષ્યવક્તાઓથી આરંભ કરીને તેણે સર્વ શાસ્ત્રોમાં પોતાની વિષે લખાયેલ બાબતો તેમને સમજાવી. અને તેઓ જે ગામે જતા હતા તેની નજીક આવ્યા; અને તેણે જાણે આગળ જવાનું હોય તેમ દર્શાવ્યું. પરંતુ તેમણે તેને આગ્રહપૂર્વક રોક્યો, કહેતાં, અમારાં સાથે રહો; કારણ કે સાંજ થવા આવી છે, અને દિવસ ઘણો વીતી ગયો છે. અને તે તેમની સાથે રહેવા અંદર ગયો. લૂક 24:25-29.

ઇસુએ બાઈબલના અર્થઘટનની "ઇતિહાસવાદી" પદ્ધતિનો ઉપયોગ કરીને શિષ્યોને શિક્ષણ આપ્યું, જેમાં મૂસા સમયથી આગળ વધતી ભવિષ્યવાણીની રેખાઓને પવિત્ર ઇતિહાસમાં લઈ જઈને ફૂસના ઇતિહાસની ઓળખ કરવામાં આવી. ઇસુએ ભૂતકાળના ભવિષ્યવાણીય ઇતિહાસની રેખાઓનો ઉપયોગ કર્યો, જે જૂના માર્ગો અને "line upon line" ની પદ્ધતિનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જેથી નિરાશ થયેલા શિષ્યોને શિક્ષિત કરી શકે. જ્યારે તેમણે એમ દર્શાવ્યું કે તેઓ તેમના વિના આગળ પ્રવાસ કરવા જઈ રહ્યા છે, ત્યારે તેમણે તેમને અંદર આવી તેમની સાથે રોકાવા માટે આગ્રહપૂર્વક વિનંતી કરી. તેઓ રોકાવાના સમયમાં હતા, અને ખ્રિસ્ત તેમની આંખો પરથી પોતાનો હાથ દૂર કરવા જ રહ્યા હતા. જ્યારે તેમનો હાથ દૂર કરવામાં આવશે ત્યારે રોકાવાનો સમય સમાપ્ત થશે, અને જેમ તેઓ અંધકારમાંથી પાછા યેરુશાલેમ અને અગિયાર શિષ્યો તરફ દોડી ગયા, તેમ તેમણે મધરાત્રીની પોકારના સંદેશના પ્રસારની ઝડપનું પ્રતીકીકરણ કર્યું.

અને એવું બન્યું કે, જ્યારે તે તેઓની સાથે ભોજન કરવા બેઠો હતો, ત્યારે તેણે રોટલી લીધી, તેને આશીર્વાદ આપ્યો, તોડી, અને તેઓને આપી. અને તેમની આંખો ખુલ્લ્યાં, અને તેઓએ તેને ઓળખ્યો; અને તે તેમની નજર આગળથી અદ્ ૨ થઈ ગયો. લૂક ૨૪:૩૧.

ઈસુએ તેમનાં પ્રબોધકીય દર્શનની સમજણને ધારણ કરીને રાખેલો પોતાનો હાથ હટાવી લીધો, અને તેમણે એવું કરતાં જ તેઓએ તેમને ઓળખી લીધા. ઈસુએ તેઓ સુધી મધરાત્રીના પોકારનો સંદેશ વાવ્યો હતો, અને તેઓએ ભોજન કરતાં કરતાં તેને ગ્રહણ કર્યો, કારણ કે દરેક સંદેશ ભક્ષણ કરવો જ પડે છે. તેઓ તરત જ “દેશભરમાં ભરતીની વિશાળ લહેરની માફક” અગિયાર શિષ્યોને જણાવવા દોડી ગયા.

અને તેઓએ એકબીજાને કહ્યું, જ્યારે તે માર્ગમાં અમારી સાથે વાત કરતો હતો અને જ્યારે તેણે અમને શાસ્ત્રો સમજાવ્યાં, ત્યારે શું અમારા હૃદય અમારી અંદર દહકતા નહોતાં? અને તેઓ એ જ ઘડીએ ઊભા થયા અને યરુશાલેમ પરત ફર્યા, અને અગિયારને એકત્ર મળ્યા, તથા તેઓની સાથે રહેલાઓને પણ, જે કહી રહ્યા હતા, પ્રભુ ખરેખર જીવિત થયો છે અને શિમોનને દર્શન આપ્યા છે. અને માર્ગમાં જે વાતો બની હતી તે તેમણે જણાવી, અને રોટલી તોડવામાં તે કેવી રીતે તેઓને ઓળખાવ્યો હતો તે પણ કહ્યું. અને તેઓ આ રીતે વાત કરી રહ્યા હતા ત્યારે, ઈસુ પોતે તેમની વચ્ચે ઊભા રહ્યા અને તેમને કહે છે, તમારે શાંતિ હો. પરંતુ તેઓ ભયભીત અને ગભરાઈ ગયા, અને એમ માન્યું કે તેમણે કોઈ આત્મા જોયો છે. અને તેણે તેમને કહ્યું, તમે કેમ વ્યાકુળ છો? અને તમારા હૃદયોમાં આવા વિચારો કેમ ઊભા થાય છે? મારા હાથ અને મારા પગ જુઓ, કે હું પોતે જ છું; મને સ્પર્શો અને જુઓ; કારણ કે આત્માને માંસ અને હાડકાં નથી હોતાં, જેમ તમે મને છે તેમ જુઓ છો. અને આ કહીને તેણે તેમને પોતાના હાથ અને પોતાના પગ બતાવ્યાં. અને આનંદના કારણે તેઓ હજી પણ વિશ્વાસ ન કરતા હતા અને આશ્ચર્ય પામતા હતા, ત્યારે તેણે તેમને કહ્યું, શું અહીં તમારી પાસે ખાવાનું કંઈ છે? અને તેમણે તેને શેકેલી માછલીનો એક ટુકડો અને મધપૂડાનો એક ભાગ આપ્યો. અને તેણે તે લીધું અને તેમની સામે ખાધું. અને તેણે તેમને કહ્યું, આ એ જ વચનો છે જે મેં તમને ત્યારે કહ્યાં હતા જ્યારે હું હજી તમારી સાથે હતો, કે જે કંઈ મારી વિષે મૂસાના ધર્મશાસ્ત્રમાં, પ્રબોધકોમાં અને ભજનોમાં લખાયું છે, તે બધું પૂર્ણ થવું જ જોઈએ. ત્યાર પછી તેણે તેમની સમજ ખોલી, જેથી તેઓ શાસ્ત્રોને સમજી શકે. લૂક ૨૪:૩૨-૪૫.

એમ્માઉસના માર્ગ પરના શિષ્યો સાથે જેમ થયું હતું તેમ, યેશુ પોતાના મૃત્યુ અને પુનરુત્થાનના ઇતિહાસને સમજાવવા માટે બાઇબલના ભૂતકાળના પવિત્ર ઇતિહાસોના આધારે સંદેશ રજૂ કરે છે, અને તેમણે તે તેમને ભોજન કરવાની એક દૃષ્ટાંતરૂપ ક્રિયા દ્વારા કર્યું. દેવના લોકોએ આ સંદેશ ભોજન કરવો જ જોઈએ. તેમની અનિશ્ચિતતા અને શોકની વચ્ચે, યેશુ ભૂતકાળના પવિત્ર ઇતિહાસોને પંક્તિ પર પંક્તિ એકત્ર કરીને આધારિત વર્તમાન સત્યના સંદેશ માટે તેમની સમજ ખોલીને, પોતાના મૃત્યુથી લઈ પોતાના પુનરુત્થાન, સ્વર્ગારોહણ અને પુનરાગમન સુધી ચાલેલા વિલંબના સમયને અંતે પહોંચાડે છે.

અતેએવ, એમ્માઉસ તરફના માર્ગ પરના તે બે શિષ્યો (જે મધ્યરાત્રીના પોકારના સંદેશથી જોડાયેલ અને શક્તિશાળી બનેલા બીજા દેવદૂતનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે) કોસ પછી આવેલ વિલંબના સમયને મધ્યરાત્રીના પોકાર પહેલાં આવેલ વિલંબના સમય તરીકે ઓળખે છે. તેથી, તે શિષ્યોની નિરાશા પ્રભુવાણીય રેખામાં આવેલી પ્રથમ નિરાશાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, મહાન નિરાશાનું નહીં.

ત્યાર પછી એમ્માઉસની વાર્તા નિરાશ થયેલા અગિયાર શિષ્યો સાથે ફરી રજૂ થાય છે. ઈસુ તેઓને જોડાય છે, “ઐતિહાસિકતા”ની પદ્ધતિ દ્વારા ભવિષ્યવાણીના વચનની પૂર્ણતા વિષે તેઓને ઉપદેશ આપે છે, અને પછી ભોજન કરતાં કરતાં તેમની સમજને ખુલ્લી કરે છે. વાર્તાનો આરંભ જ વાર્તાના અંતને ઓળખાવે છે. ત્યાર પછી ઈસુ આ હકીકત માટે ત્રીજો સાક્ષી સ્થાપિત કરે છે કે ક્રૂસની નિરાશાને ભવિષ્યવાણી મુજબ પ્રથમ નિરાશા પર લાગુ કરી શકાય છે. તેઓ તેમને કહે છે કે ઉપરથી શક્તિ પ્રાપ્ત ન થાય ત્યાં સુધી યરુશાલેમમાં જ રોકાયેલા રહે; આ રીતે તેઓ ઇતિહાસની રચનાનો ત્રીજો સાક્ષી પ્રદાન કરે છે.

અને તેમણે તેમને કહ્યું કે, “આ રીતે લખેલું છે, અને આ પ્રમાણે ખ્રિસ્તે દુઃખ સહન કરવું અને ત્રીજા દિવસે મૃતકોમાંથી ફરી ઊઠવું આવશ્યક હતું; અને યરુશાલેમથી શરૂઆત કરીને, સર્વ જાતિઓમાં તેમના નામે પસ્તાવો અને પાપોની માફીનો પ્રયત્ન થવો જોઈએ. અને તમે આ વાતોના સાક્ષી છો. અને જુઓ, હું મારા પિતાની પ્રતિજ્ઞા તમારાં ઉપર મોકલું છું; પરંતુ જ્યારે સુધી તમે ઉપરથી આવતી શક્તિથી સજ્જ ન થાઓ, ત્યાં સુધી યરુશાલેમ શહેરમાં જ રહો.” અને તેમણે તેમને બેથાન્ય સુધી બહાર લઈ ગયા; અને તેમણે પોતાના હાથ ઊંચા કરીને તેમને આશીર્વાદ આપ્યો. અને એવું બન્યું કે, જ્યારે તેઓ તેમને આશીર્વાદ આપતા હતા, ત્યારે તેઓ તેમની પાસેથી અલગ થયા અને સ્વર્ગમાં ઉપાડવામાં આવ્યા. અને તેમણે તેમની ઉપાસના કરી, અને મહાન આનંદ સાથે યરુશાલેમ પરત ફર્યા; અને તેઓ સતત મંદિરમાં રહીને દેવની સ્તુતિ અને આશીર્વાદ કરતા હતા. આમેન. લૂક 24:46-53.

એમ્માઉસના માર્ગ પરના શિષ્યોનું દૃષ્ટાંત એક એવી રાહ જોવાની અવધિને ઓળખાવે છે, જે તેમની મૃત્યુથી શરૂ થઈને તેઓ પુનરુત્થિત થયા અને પોતાના પિતા પાસે આરોહણ કર્યા ત્યાં સુધી ચાલી. એમ્માઉસના શિષ્યો માટે રાહ જોવાની આ અવધિ ત્યારે પૂર્ણ થઈ, જ્યારે ભૂતકાળની પવિત્ર ઇતિહાસોની રેખાઓને એકત્ર લાવવાની પદ્ધતિ દ્વારા, રેખા પર રેખા, કોસની ઘટનાઓનો સંદેશ સ્થાપિત કરવામાં આવ્યો. ત્યારબાદ શિષ્યોએ તે સંદેશને તેઓ જેટલી શક્ય તેટલી ઝડપથી લઈ ગયા. પછી ઇસુ અગિયાર શિષ્યો સાથે મળે છે; ફરી એક વાર ભોજન કરવાનું ઉલ્લેખિત થાય છે, સંદેશને સાબિત કરવા માટે રેખા પર રેખાની પદ્ધતિ વપરાય છે, અને એમ્માઉસના શિષ્યોની જેમ તેઓ પછી તેમની સમજણ ખોલે છે અને વિદાય લે છે. પરંતુ તે પહેલાં તેઓ યેરુશાલેમમાં રાહ જોવાની તે ઇતિહાસને ઓળખાવે છે, જ્યાં સુધી પેન્ટેકોસ્ટના દિવસે પવિત્ર આત્માના આગમન સાથે રાહ જોવાની અવધિ પૂર્ણ ન થાય.

જ્યારે ઇસુએ પોતાના શિષ્યોને યરુશાલેમમાં થોભી રહેવા કહ્યું, ત્યારે તે એમ્માઉસ તરફ જતી માર્ગની વાર્તાનો અંત હતો. વાર્તાની શરૂઆત નિરાશાને દર્શાવતી હતી, ત્યારબાદ થોભી રહેવાનો એક સમય આવ્યો, અને ત્યારપછી સત્યના એક પ્રકટીકરણ દ્વારા મધરાત્રીના પુકારના સંદેશનું પ્રતિનિધિત્વ થયું. સત્યનું તે પ્રકટીકરણ ત્યારે પૂર્ણ થયું, જ્યારે ખ્રિસ્તે પોતાનો તે હાથ દૂર કર્યો, જેના કારણે શિષ્યોની આંખો “રોકાઈ” રાખવામાં આવી હતી. આ વાર્તાની શરૂઆત છે, અને વાર્તાનો મધ્યભાગ એ જ વાર્તામાં ફરી પુનરાવર્તિત થાય છે, જ્યારે ખ્રિસ્તે પોતાને પ્રગટ કરીને અને પોતાના વચન વિષે તેમની સમજ ખોલીને અગિયાર શિષ્યોમાંથી નિરાશા દૂર કરી. ત્યારબાદ એ જ ભવિષ્યવાણીય રચનાનો એક અંતિમ સાક્ષ્ય આવે છે, જે મહાન નિરાશાથી નહીં પરંતુ પ્રથમ નિરાશાથી શરૂ થાય છે.

એમ્માઉસથી પેન્ટેકોસ્ટ સુધીનો ઇતિહાસ પ્રથમ નિરાશા, વિલંબનો સમય અને મધરાત્રીના કંદનના ત્રણ સાક્ષીઓ પ્રદાન કરે છે, છતાં આ ત્રણેય સાક્ષીઓમાંની દરેકની શરૂઆતમાં જે વેમાર્ક રૂપે દેખાતી વાસ્તવિક નિરાશા છે, તે હકીકતમાં પ્રથમ નહિ પરંતુ બીજી નિરાશા હતી. મિલરાઇટ ઇતિહાસમાં મહાન નિરાશા જે વેમાર્ક છે તેનો ઉપયોગ મિલરાઇટ ઇતિહાસની પ્રથમ નિરાશાને દર્શાવવા માટે કરવામાં આવે છે—આ બાબતને ઓળખવું, જુહોનના તે ચાર અધ્યાયોમાં મળતી વાર્તાને સમજવા માટે આવશ્યક છે, જે અંતિમ ભોજન સમયે થયેલા ભોજન અને ગેથસમનીના બગીચામાં મધરાત્રીએ થયેલી ધરપકડ વચ્ચે આવે છે. એ નોંધવું યોગ્ય છે કે જ્યારે ઇસુ અગિયાર શિષ્યોને પ્રગટ થયા અને તેમની સાથે ભોજન કર્યું, ત્યારે તેમણે પૂછ્યું, “તમે શા માટે વ્યાકુળ છો? અને તમારા હૃદયોમાં વિચારો શા માટે ઉદ્ભવે છે?”

યોહાનના પુસ્તકમાં છેલ્લું ભોજન લીધા બાદ જ, જે ઉતારો આપણે વિચારવા જઈ રહ્યા છીએ તે ખ્રિસ્તે તના આ શબ્દોથી શરૂ થાય છે કે, “તમારા હૃદયો વ્યાકુળ ન થાય.” પાંચ જ દિવસોમાં તેઓ એ જ આજ્ઞા મૂલી ગયા હતા. યોહાનના સુસમાચારમાં અઢ્યાય ચૌદથી અઢ્યાય સત્તર સુધીનો વિભાગ 18 જુલાઈ, 2020 ની પ્રથમ નિરાશાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જે વિલંબના સમયને આરંભે છે, અને તે સમય અંતે ઇસુ ખ્રિસ્તે તના પ્રકટીકરણ સુધી દોરી જાય છે, જે કૃપાકાળ બંધ થાય તે પહેલાં જ ઉદ્ભવેલો ઘટિત થાય છે, અને મધ્યરાત્રીના પુકારના સંદેશનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. તે સંદેશ સમયના એવા અવધિને આરંભે છે, જે સાતમા મહિનાની

યળવળ દ્વારા પ્રતિરૂપિત કરવામાં આવી છે અને રાત્રિ ના ગાઢ અંધકારમાં એમ માઉસના શિષ્યોની
યેરૂ શાલેમ તરફની દોડ દ્વારા પણ પ્રતિરૂપિત કરવામાં આવી છે. તે ઇતિહાસ જ તે ત્રણ હિબ્રૂ અક્ષરો દ્વારા
પ્રતિનિધિત્વિત થાય છે, જેઓનો ઉપયોગ ખ્રિસ્ત તે પોતાને “સત્ય” તરીકે રજૂ કરવા માટે કર્યો હતો.

યોહાનના આ ચાર અધ્યાયોના વર્ણનમાં જ આપણે માત્ર પવિત્ર આત્માના કાર્યને એ જ વચનના તે જ
પગલાં તરીકે ઓળખવામાં આવતું જોયે છીએ એટલું જ નહીં, પરંતુ ત્યાં એ દાવાઓને સમર્થન આપવા
માટેનું શ્રેષ્ઠ પુરાવું પણ મળે છે, જે હવે કરવામાં આવી રહ્યા છે—કે મિડનાઇટ કાયના સંદેશની અંતિમ
પરિપૂર્તિ હવે બારમી ઓગસ્ટથી સત્તરમી સુધીના એક્સેટર કેમ્પ મીટિંગમાં ક્રમશઃ રજૂ કરવામાં આવી રહી
છે. જ્યારે આ સંદેશની અંતે રાહ જોતા પવિત્રજનો દ્વારા ઓળખ થશે, ત્યારે જેમ તે દૂતગણ “છેલ્લા
દિવસો”નો અંતિમ ચેતવણીનો સંદેશ મરણાસન્ન જગત સુધી લઈ જશે, તેમ વિશ્વ સન્ડે કાનૂનના સંકટમાં
ફેંકાઈ જશે.